

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoP/26/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916202160
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 05. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2017:5916202160.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Františka Dulačku, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti: K. E., nar. XX.X.XXXX a V. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Ružomberok - odbor sociálnych vecí a rodiny, deti rodičov matka: Mgr. Q. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/XX, T., právne zastúpená Mgr. Ivetou Žerebákovou, advokátkou so sídlom N. A. S. XX, T. a otec: Ing. W. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. S. XXXX/XX, T., t. č. bytom D. F. XX, T., právne zastúpený JUDr. Miroslavou Bobíkovou, advokátkou so sídlom F. K., S. N. XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného na maloleté deti, na odvolanie matky proti rozsudku Okresného súdu Ružomberok č. k. 2P/26/2016-302, zo dňa 12. decembra 2016, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie mení tak, že:

I. Otec maloletej K., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na jej výživu od 11.04.2016 zvýšeným výživným vo výške 300 Eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

II. Zameškané výživné na maloletú K. za obdobie od 11.04.2016 do 30.11.2016 vo výške 610,73 Eur p o v o ľ u je otcovi splácať spolu s bežným výživným v pravidelných mesačných splátkach vo výške 200 Eur až do úplného zaplatenia pod následkom straty výhody splátok, počnúc prvou splátkou bežného výživného po právoplatnosti rozsudku.

III. Otec maloletého V., nar. XX.XX.XXXX je p o v i n n ý prispievať na jeho výživu od 11.04.2016 zvýšeným výživným vo výške 210 Eur mesačne vždy do 15. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletého dieťaťa.

IV. Zameškané výživné na maloletého V. za obdobie od 11.04.2016 do 30.11.2016 vo výške 221,37 Eur je p o v i n n ý otec zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

V. Tým sa m e n í rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.03.2012 v spojení s opravným uznesením č. k. 7C/92/2011-118 z 21.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.04.2012, v časti určenia povinnosti otca prispievať na bežné výživné na mal. K. a mal. V.. V časti určenia povinnosti otca prispievať výživným za účelom tvorby úspor, z o s t á v a n e d o t k n u t ý.

VI. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal otca prispievať na výživu mal. K. výživným vo výške 300 Eur mesačne od 11.04.2016 vždy do 15-teho dňa v mesiaci a zameškané výživné vo výške 610,73 Eur mu povolil splácať spolu s bežným výživným v mesačných splátkach po 100 Eur pod stratou výhody splátok. Vo zvyšnej časti návrh matky zamietol. Týmto zmenil rozsudok Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012 v spojení s uznesením Okresného súdu Ružomberok č. k. 7C/92/2011-118 zo dňa 21.03.2012 v časti určenia výšky vyživovacej povinnosti otca voči maloletej K. E. a v ostatnej časti za účelom tvorby úspor zostáva rozsudok nedotknutý. Zároveň vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Vychádzal zo zistenia, že naposledy bolo rozhodované o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletým deťom vyššie uvedeným rozsudkom, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 20.03.2012, na základe ktorého bol povinný prispievať na výživu maloletej K. výživným vo výške 220 Eur a maloletého V. 181 Eur mesačne. Tiež mu bola uložená povinnosť platiť za účelom tvorby úspor na každé dieťa mesačne sumou 100 Eur. V čase posledného rozhodovania súdu bola mal. K. žiačkou 5. ročníka ZŠ a mal. V. iakom 1. ročníka ZŠ. Priemerný čistý mesačný príjem matky bol 371,94 Eur a príjem otca 2.078,91 Eur. V súčasnej dobe mal. K. je žiačkou 2. ročníka Strednej zdravotníckej školy v Banskej Bystrici a mal. V. je žiakom 6. ročníka súkromnej základnej školy Dotyk v Ružomberku. Zistil, že od posledného rozhodovania súdu sa zmenili pomery, a to najmä na strane mal. K.. Obidve deti sú vekovo síce staršie, avšak u mal. K. došlo k výraznému zvýšeniu nákladov, keď matka za internát mesačne platí 30 Eur, stravu 36,20 Eur, obedy 30 Eur, vreckové 50 Eur, cestovné 20 Eur, 4 Eurá telefón, pravidelné výdavky na lieky 10-15 Eur mesačne, hygiena 15 až 30 Eur mesačne a okolo 20 Eur nepravidelne na školu na rôzne výlety. Nevyhnutné mesačné životné náklady maloletej predstavujú sumu okolo 250 až 260 Eur mesačne, pričom sa v skutočnosti jedná len o najnevyhnutnejšie mesačné životné náklady, ktoré nezohľadňujú aj ďalšie potreby dieťaťa. Matka je zamestnankyňou Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a jej priemerný mesačný príjem predstavuje 447,56 Eur. Čistý priemerný príjem otca za posledný polrok predstavoval 2.164,98 Eur. Príjem oboch rodičov vzrástol, pričom príjem otca vzrástol výraznejšie ako príjem matky. Náklady matky predstavujú 182 Eur mesačne na byt, 181 Eur úver, 45,50 Eur električka, 16,90 Eur televízia a internet a životné poistky seba a detí 45,60 Eur. Mobilný telefón pre seba a deti 28,50 Eur, študentskú pôžičku 11,50 Eur. Spláca televízor mesačne 18,60 Eur a jej cestovné do práce predstavuje 10 Eur. Má staršie auto, ktoré si kúpila za pomoci svojej rodiny. Otec platí výživné na deti spolu 601 Eur, za byt 111,61 Eur, splátku hypotéky 228,79 Eur, stavebné sporenie 252,65 Eur, električku 33 Eur, plyn 4 Eurá, životné poistenie 37 Eur, doplnkové dôchodkové poistenie 10 Eur, koncesionárske poplatky 4,64 eur, televíziu 9,60 Eur, internet 10 Eur, na benzín minie 100 Eur, na zdravotnú starostlivosť 50 Eur, stravu v práci 30 Eur, pričom si odkladá 100 Eur ako sumu na nepredvídateľné drobné výdavky, zákonné poplatky, drobné opravy 100 Eur a stavbu rodinného domu 500 Eur. Teda príjem matky nepostačuje na to, aby mohla vykrývať všetky nevyhnutné životné náklady mal. K., a preto zvýšil výživné otca na jej osobu vo výške 300 Eur mesačne. Pokiaľ si otec vytvoril rezervu 100 Eur mesačne na nepredvídateľné výdavky má za to, že je jeho povinnosťou, aby sa podieľal aj na zvýšení životnej úrovne mal. K.. Všetky nevyhnutné mesačné životné náklady, ktoré matka popísala skutočne musí vynaložiť na maloleté deti. Ak teda u otca existujú voľné peňažné prostriedky, ktoré môže použiť na nepredvídateľné výdavky je povinnosťou, aby všetky voľné prostriedky použil na platenie zvýšeného výživného, nakoľko výživné má pred inými výdavkami prednosť a je právom maloletých detí podieľať sa na zvýšenej životnej úrovne svojich rodičov. Aj na matke je, aby sa snažila a hľadala si lepšie platené zamestnanie, pričom táto popísala príčiny, pre ktoré sa jej to doposiaľ nepodarilo.

3. Pokiaľ ide o mal. V., tak návrh na zvýšenie výživného zamietol, nakoľko mal preukázané, že výživné, ktoré doteraz platí otec plne postačuje na uhrádzanie nevyhnutných mesačných životných nákladov maloletého. Matka k nevyhnutným mesačným životným nákladom uviedla, že mu platí 2,50 Eur mesačne na mobilný telefón, cestovné mestskou autobusovou dopravou 6 Eur mesačne, pričom iné pravidelné mesačné výdavky neuviedla. Doplnila však, že vzhľadom na zdravotný stav maloletého má veľké náklady s ortopedickou obuvou a náklady na starostlivosť s obuvou, nakoľko má maloletý od dvoch rokov zápal panvy, ma skoliózu, problémy s chrbticou, jednu nohu má kratšiu o 1,5 cm, z čoho vyplýva, že musí nosiť špeciálne ortopedické pomôcky. Je však toho názoru, že doteraz platené výživné vo výške 181 Eur plne pokryje náklady maloletého, a preto výživné na neho nezvyšoval. Hoci je maloletý od posledného rozhodnutia starší, jeho potreby výraznejšie nevzrástli, a preto ustálil, že za súčasného prispievania výživného na účely tvorby úspor vo výške 100 Eur mesačne výživné pre maloletého plne pokryje jeho potreby.

4. Zároveň rozhodol o zameškanom výživnom voči maloletej K. od podania návrhu do vyhlásenia rozsudku vo výške 610,73 Eur (pomerná časť mesiaca apríl 2016 a 7 mesiacov - máj až november 2016 za každý mesiac zvýšené výživné 80 Eur), ktoré zameškané výživné povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 100 Eur pod stratou výhody splátok.

5. O trovách konania rozhodol v zmysle § 52 Civilného mimosporového poriadku.

6. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podala odvolanie matka maloletých a trvá na tom, aby otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. K. mesačne sumou 370 Eur a mal. V. sumou 250 Eur. Maloletá K. je od posledného rozhodnutia vekovo staršia, v čase posledného rozhodovania bola žiačkou základnej školy a v súčasnosti je žiačkou strednej školy na Strednej zdravotníckej škole v Banskej Bystrici a býva na internáte. Jej náklady prezentovala ako telefón 4 Eurá, poisťka na deti 45,60 Eur, internát 30 Eur, obedy 36,20 Eur, cestovné 20 Eur, vreckové 80 Eur, poplatok 69 Eur do školy ročný, stužková 70 Eur, výlety školské pre deti 30 Eur, vreckové 80 Eur, okuliare 32 Eur, CT vyšetrenie očí 10 Eur, sprej na nosné dutiny, trpí alergiou od apríla do septembra, užíva lieky na alergiu a musí mať pri sebe inhalátor pri zadýchavičnosti, opaľovací krém s vysokým faktorom, nakoľko trpí alergiou na slnko, lieky od bolesti, ibalgin, paralén, na oblečenie 217 Eur a plavky 20 Eur. Na začiatku školského roka pomôcky 164,90 Eur, papuče 20 Eur, dózy 3,80 Eur, spolu 188,70 Eur náklady do školy pre obidve deti. Preto nemožno súhlasiť so záverom okresného súdu, že zvýšenie o 80 Eur je dostačujúce pre zabezpečenie všetkých jej potrieb, nakoľko študuje na strednej škole a má zdravotné problémy.

Nemožno súhlasiť ani so závermi, že zvýšenie výživného na mal. V. bolo zamietnuté. Jeho náklady predstavujú telefón 2,50 Eur, poisťka na deti 45,60 Eur, cestovné 6 Eur, škola poplatok 40 Eur, výlety školské pre deti 30 Eur, ortopedické vložky 45 Eur, kontrolné vyšetrenie u lekára ortopéd 15 Eur, probiotiká 10 Eur mesačne, oprava kolobežky a bicykla 15,50 Eur, strihanie 12 Eur. Na oslavu jeho narodením vynaložila 100 Eur, výlet na Hrebienok 30 Eur, kino za vysvedčenie 8 Eur, nákup rybka 24,97 Eur za vysvedčenie pre obidve deti. Okrem toho mala náklady na obuv pre deti 250 Eur, oblečenie 300 Eur, strava, hygienické potreby 100 Eur. Súd nebral do úvahy skutočnosť, že mal. V. je vekovo starší, má značné zdravotné problémy a nezobral ani do úvahy rast cien a rast inflácie, keď náklady sa každým rokom zvyšujú. Navštevoval hudobnú školu klavír, na ktorú sa chce pre jeho veľký záujem k hudbe vrátiť. Ohľadom zdravotného stavu, keď má skrátenu jednu nohu o 1,5 cm a skoliózu chrbtice bolo by potrebné, aby navštevoval plávanie, avšak nemá dostatok finančných prostriedkov hrať tieto aktivity.

Finančne jej pomáhajú sestra a rodičia. Od podania návrhu otec nedodržiaval pravidelné platenie výživného. Má za to, že nadobudnutý majetok zo strany otca bol nesprávne vyhodnotený v neprospech maloletých detí. Keďže bola nútená si požičať peniaze na zabezpečenie nevyhnutných potrieb, nesúhlasí, aby splátkový kalendár na zameškané výživné bol tak, ako ho stanovil súd, ale aby zameškané výživné bolo uhradené v 200 Eurových splátkach do úplného zaplatenia zameškaného výživného. Z jej strany nedošlo k navýšeniu sumy úveru oproti pôvodnému návrhu, keď svoj úver iba refinancovala, čím platí nižšie mesačné splátky na úver. Tohtoročné Vianoce deti od otca nedostali žiadne darčeky, neboli pozvané na návštevu a otec o nich nejavil záujem. Deti sú z toho nešťastné a trápia sa, hlavne mal. V., ktorý z tohto dôvodu navštevuje aj detského psychológa. Ak má otec právo slušne bývať a zabezpečiť si lepšie bývanie je toho názoru, že aj deti majú právo na to, aby im boli uspokojené všetky ich potreby napriek tomu, že rodičia spolu nežijú. Otec má vo vlastníctve byť a rozostavaný rodinný dom a pozemok, preto nemožno súhlasiť s názorom, že otec je nútený si riešiť svoju bytovú otázku. Ide o nadštandard, keď otec si po rozvode kúpil 2-izbový byt a zároveň je schopný si popri tom stavať rodinný dom. Otec tvrdené náklady 500 Eur na dom, 100 Eur drobné opravy, 50 Eur zdravotné výdavky a 100 Eur nepredvídané výdaje žiadnym spôsobom nepreukázal. Z toho vyplýva, že otec uprednostňuje platenie nepotrebných výdavkov na úkor svojich detí. Namieta výšku vypočítaného zameškaného výživného, keď za mesiac december malo byť za 12 dní po 2,66 Eur denne vypočítaná alikvotná časť 31,92 Eur. Nakoľko otcov príjem vzrástol od posledného rozhodnutia a zároveň jeho majetkové pomery nepomerne vzrástli, sú dané dôvody na zvýšenie výživného v zmysle jej návrhu, a preto navrhuje napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zmeniť.

7. K odvolaniu matky sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý s poukazom na vek detí a aj prezentované náklady má za to, že doposiaľ určené výživné nepostačuje na pokrytie zvýšených výdavkov maloletých detí a príjem otca maloletých detí sa výrazne zvýšil. Preto zvýšenie výživného na mal. K. na 300 Eur mesačne zodpovedá jej zvýšeným potrebám a ďalej poukázal na to, že je žiaduce, aby bol prehodnotený návrh matky aj ohľadne zvýšenia výživného na mal. V., nakoľko je v možnostiach otca, aby na jeho výživu prispieval vyššou sumou.

8. K odvolaniu matky sa vyjadril otec, ktorý rozsudok súdu prvej inštancie považuje za vecne správny. S prihliadnutím na dôvody uvádzané v písomnom odvolaní matky, nemôže sa zbaviť podozrenia, že matka neúmerne účelovo, bez akýchkoľvek objektívnych podkladov umelo navyšuje náklady spojené s potrebami maloletých detí. Je toho názoru, že aj doteraz zasielané výživné nie je výhradne využívané na jeho účel, o čom svedčí výška povinných platieb matky 565,80 Eur, ktorá jednoznačne prevyšuje jej mesačný príjem 447,56 Eur. Keď sa k týmto položkám pripočítajú výdavky spojené s bežným životom (strava, oblečenie, hygiena), je viac ako pravdepodobné, že výživné pre deti je využívané aj pre potreby matky. Sama matka uviedla, že jej príjem sa obohatil o sumu 8.000 Eur, ktoré však boli použité na investície do bytu, prípadne na splatenie dlhov. Obdobná situácia nastala ohľadom kúpy motorového vozidla pred 4-mi rokmi, keď malo ísť o staršie vozidlo v hodnote 4.000,- Eur. Matka sa nevyhýba ani rôznym nákladnejším spoločenským oslavám. Ak matka prezentuje nedostatok financií, ktoré nepokryjú ani jej bežné výdavky, je na zamyslenie, akým spôsobom využila finančné prostriedky, ktoré získala vo výške 12.000 Eur nad rámec svojho bežného príjmu. Vyvracia tvrdenia, ktoré sponchýbujú jeho záujem o maloleté deti. Až do Vianoc 2015 boli vzťahy bez problémov, potom došlo k obratu a deti sú v kontakte s ním iba po tom, ako ich o to opakovane požiada. Má za to, že uvedené súvisí s podaním návrhu na zvýšenie výživného. Rovnako namieta tvrdenia matky, že si riadne neplní vyživovaciu povinnosť, na čo už poukazoval v predchádzajúcich podaniach. Vykonané dokazovanie preukázalo, že životné potreby maloletých detí sú uspokojované výlučne z výživného, ktorým on prispieva na ich výživu. Z jeho výpočtov znamená, že sa podieľal aj na čiastočnej úhrade nájomného a služieb spojených s bývaním. Je na zamyslenie, prečo matka v rámci konania predložila do spisového materiálu množstvo lekárskeho správ potvrdzujúcich opakované vyšetrenia detí, keď si je vedomý, že dovtedy maloleté deti toľko záznamov nemali. Matka neustále poukazuje na zvýšené výdavky spojené so zdravotným stavom detí, hoci bolo jednoznačne potvrdené, že deti trpia určitými zdravotnými problémami, ide o problémy, ktoré finančne nie sú tak náročné, aby ich zasielané výživné nepokrylo.

Poukazoval na rozporné tvrdenia matky, ktorá náklady spojené so zdravotnými problémami dcéry vyčíslila na sumu 10 až 15 Eur mesačne (pojednávanie 12.12.2016), pričom na pojednávaní 04.05.2016 uvádzala náklady 2 x ročne 15 Eur mesačne. Takisto považuje za nevierohodné tvrdenia matky ohľadne mesačných nákladov maloletej K., keď na druhej strane odvolania náklady spojené s oblečením uvádza v sume 217 Eur, pritom v rámci svojej výpovede na pojednávaní 12.12.2016 uvádzala náklady na oblečenie, obuv a textil 100 Eur mesačne a v rámci odvolania vyčíslila tieto náklady na obe deti obuv 250 Eur, oblečenie 300 Eur a hygienické potreby 100 Eur. Z dokladov predložených matkou však vyplýva, že priemerne mesačne na mal. K. tieto náklady predstavujú 22 Eur a mal. V. 6 Eur bez ortopedických vložiek. Taktiež poukazovala, že poplatky so školou predstavujú mesačne 20 Eur, avšak v odvolaní uviedla 30 Eur. Náklady vo výške 69 Eur školné neboli vydokladované napriek tomu, že boli predložené výpisy z účtu za mesiace september a október 2016. K nákladom nie je možné pripočítať ani poisťku 45,60 Eur ako to uvádza v odvolaní, keď túto sumu si zarátala 2x v plnej výške napriek tomu, že ide aj o jej náklady. Poukazuje na zistenú skutočnosť, že u maloletého V. je poistenie hrazené formou úhrady výživného tvorbou úspor, takže zdvojené poistenie a navýšenie nákladov na potreby maloletého vo výške 15 Eur mesačne je zo strany matky neúčelné.

Preto považuje stanovené výživné 300 Eur na mal. K. za dostatočné a primerané. Počas konania bolo preukázané, že náklady spojené s potrebami mal. V. predstavujú mesačne 8,50 Eur. O tom, že maloletý má prejavovať záujem o hudobné vzdelanie matka prvýkrát informovala až v písomne podanom odvolaní. Prihliadajúc na vek maloletého, na jeho ďalšie bežné potreby, je výživné vo výške 180 Eur primerané a pokryje aj náklady spojené s kúpou zdravotných pomôcok - ortopedických vložiek v hodnote cca 10 Eur/1 pár. Zároveň poukazuje, že je aj povinnosťou matky prispievať na výživu maloletých detí, pričom náklady a potreby spojené s výchovou detí nemôže znášať iba jeden rodič. Keďže bolo preukázané, že prostriedky určené na výživu detí, sú používané aj na úhradu nájomného a služieb spojených s bývaním, ako aj na úhradu ďalších nákladov spojených so životom v domácnosti matky, nemôže byť okolnosť, že maloleté deti sú v starostlivosti matky a žijú spolu v jednej domácnosti v danom prípade hodnotená výlučne v prospech matky. Výsledky vykonaného dokazovania nepreukázali dôvodnosť podaného návrhu, naopak preukázali nezodpovedné a nevhodné správanie matky. Súdom určené výživné na maloletú K. 300 Eur mesačne, výživné na mal. V. 181 Eur mesačne, rozhodnutie o zameškanom výživnom považuje za primerané a odôvodnené, a to aj z dôvodu, že popri bežnom výživnom prispieva aj na tvorbu úspor sumou po 100 Eur na každé dieťa. Mesačná vyživovacia povinnosť jeho tak predstavuje 681 Eur mesačne, ktorá zodpovedá 31,5 % jeho priemerného mesačného príjmu. Z týchto dôvodov navrhuje napadnutý rozsudok potvrdiť.

9. K vyjadreniu otca sa vyjadrila matka (odvolateľka), ktorá namieta, že nevydokladovala výpomoc od svojej rodiny, keď napríklad z výpisu z účtu vyplýva, že na jej účet boli posielané peniaze z Nemecka od jej sestry. Otec nemá problém si dať do nákladov na svoju zdravotnú starostlivosť sumu 50 Eur mesačne, ktoré nevydokladoval, avšak od matky vyžaduje preukázanie týchto nákladov na maloleté deti. Taktiež otcom prezentované náklady 500 Eur na stavbu domu nie sú potrebné, nakoľko stavbu rodinného domu má pokrytú úverom. Rovnako nevydokladoval výdavky na drobné opravy a na nepredvídateľné výdaje. Otec si vo svojich tvrdeniach rozporuje, keď na jednej strane namieta, že nevydokladovala náklady na deti a na druhej strane, že predložila potvrdenia od lekárov. Odmieta tvrdenia ohľadne obohatenia sa o 8.000 Eur, keď za tieto peniaze si zadovážila staršie auto z r. v. 2007 a všetky prostriedky sa snažila využiť pre rodinu. Pre otca je fotografia spred 3 rokov dostačujúca ako dôkaz jej nákladného spoločenského života. Nesúhlasí, že umelo navyšuje náklady na výživu maloletých detí. Otec maloletých detí v tzv. tabuľke vyčíslil náklady na maloleté deti len na základe doložených podkladov. Takého vyčíslenie je neobjektívne, vzhľadom na to, že nie je možné zdokladovať reálne potreby detí, pretože doklady sú len vo finančnej výške, ktorú má k dispozícii. Podaný návrh na zvýšenie výživného nemá nič spoločné s tým, aký má vzťah otec maloletých detí so svojimi deťmi, nakoľko ide o čisto finančnú stránku a matka sa snaží len zabezpečiť deťom veci potrebné na ich spokojný život. Opäť poukázala na nepravidelné plnenie vyživovacej povinnosti zo strany otca. Nikdy netvrdila, že otec maloletých detí na výživu neprispieva, len že nejaví dostatočný záujem o deti a nepodielša sa na ich priamej výchove, čo sa odráža v konečnom dôsledku aj na ich správaní k nemu, čo ona nemôže ovplyvniť, ale len dúfať, že otec si uvedomí, že má dve deti a začne sa o ne viac zaujímať. Otec zdravotný stav maloletých detí hodnotí len na základe svojich domnienok a nemá všetky poznatky potrebné k tomu, aby vedel objektívne zhodnotiť ich zdravotný stav. Dcéra má momentálne problémy hlavne zažívacie, kde podstupuje rôzne vyšetrenia u gastroenterológa. Syn nastúpil na rehabilitáciu ohľadne chrbtice, kde ho čakajú vyšetrenia u ortopéda, ako aj rehabilitačnej lekárky. O zdravotnom stave detí sa môže informovať u matky alebo u ich lekárky. Preto priemerná mesačná suma 10 až 15 Eur na zdravotnú starostlivosť je odôvodnená. Deti sú často len prechladnuté s kašľom, kedy je nutné mať doma lieky v prípade núdze. Pokiaľ uvádzala náklady na oblečenie vo výške 217 Eur, išlo o jednorazový nákup, ktorý bol potrebný pre deti a na podnet otca ho zdokladovala. Náklady vo výške 650 Eur na oblečenie, stravu a hygienu boli ročné, ktoré predstavujú mesačne 54 Eur. Náklady spojené so školou boli vydokladované vo výpise z účtu, ako aj z prefotenej žiackej knižky. Keďže nepozná svoje deti nemôže vedieť, aký veľký má jeho syn záujem venovať sa opätovne hraníu na klavíri, o čom svedčí aj darček, ktorý dostal otec na narodeniny od svojho syna (jeho vlastné nahrávky klavírných skladieb). Je v možnostiach otca prispievať na svoje dve dospievajúce deti tak, aby boli pokryté ich životné náklady a aby mali priblížený štandard, aký bol pred rozvodom a aká je životná úroveň ich otca. Pri pôvodnom rozhodnutí o výživnom bolo na mal. V. stanovené výživné o 40 Eur menej ako na mal. K. a po štyroch rokoch od tej doby súd rozhodol, že nie je potrebné zvýšiť výživné na mal. V., pritom sa nezaoberal skutočnosťou, že syn je vekovo starší, má značné zdravotné problémy a nezobral do úvahy ani rast cien a rast inflácie. Malo by byť v záujme otca, aby sa jeho syn vyvíjal zdravo psychicky, fyzicky a podporoval ho v tom a javil o neho dostatočný záujem. Na náklady na spoločnú domácnosť otca je povinná prispievať aj jeho súčasná manželka. Preto navrhuje, aby bolo zvýšené výživné v zmysle jej návrhu.

10. Krajský súd v Žiline ako odvolací súd podľa § 34 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 2 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku (ďalej len „CMP“), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie, bez nariadenia odvolacieho pojednávania preskúmal rozhodnutie v rozsahu ust. § 65, § 66 a § 67 CMP a napadnutý rozsudok zmenil v zmysle ust. § 388 CSP tak ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

11. Vo všeobecnosti platí, že len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova (§ 219 ods. 4 CSP). Táto základná zásada je prelomená ust. § 121 CMP, v zmysle ktorého rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností, alebo o pozastavení ich výkonu, možno zmeniť, alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Rovnako v zmysle § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, podľa ktorého zmenu pomerov v zmysle tohto ustanovenia je možné definovať ako taký stav, ktorý je odlišný od stavu, ktorý bol rozhodujúci pri pôvodnom (predchádzajúcom) rozhodnutí. Zásadne sa musí jednať o zmenu závažnejšieho charakteru, t.j. o podstatnú zmenu. Teda hmotno-právnu podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť, je zmena pomerov, či už na strane povinného rodiča alebo oprávneného dieťaťa. Zmena pomerov však môže byť dôvodom na zmenu rozhodnutia o vyživovacej povinnosti len vtedy, keď sa podstatným spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich

pomeri v čase predchádzajúceho rozhodnutia o výživnom. Nestačí len úvaha o tom, že doterajšie výživné je neprimerané. Pokiaľ nebola preukázaná zmena pomerov a rozhodlo by sa o zmene výšky vyživovacej povinnosti, šlo by vlastne o neprípustné preskúmanie a reparáciu právoplatného súdneho rozhodnutia.

12. Odvolací súd sa neodchyľuje od skutočného stavu veci zisteného súdom prvej inštancie a nezakladá svoje rozhodnutie na skutočnostiach a právnych ustanoveniach, ku ktorým by sa účastníci v rámci konania pred súdom prvej inštancie doposiaľ nevyjadrovali. Z tých hto dôvodov neopakoval vo veci dokazovanie. Naposledy bolo o výživnom rozhodované rozsudkom Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2012 v spojení s opravným uznesením č.k. 7C/92/2011-118 z 21.03.2012 právoplatný 12.04.2012. Otec bol zaviazaný prispievať na výživu maloletej K. sumou vo výške 220 Eur a na výživu maloletého V. sumou 181 Eur mesačne a okrem toho na každé dieťa bol zaviazaný prispievať výživným za účelom tvorby úspor mesačne vo výške 100 Eur. V čase posledného rozhodovania súdu o výške vyživovacej povinnosti boli maloleté deti žiakmi základnej školy, a to maloletá K. žiačkou 5. ročníka a maloletý V. iakom 1. ročníka. Priemerný čistý mesačný príjem matky bol 371,94 Eur a otca 2.078,91 Eur. Pri určovaní výživného sa nevyhádzalo z nejakých mimoriadnych nákladov na výživu maloletých detí.

13. V súčasnej dobe zisteným stavom vo veci je preukázané, že došlo k zmene pomerov tak na strane povinných rodičov ako aj na strane maloletých detí. Súd prvej inštancie nesprávne konštatoval priemerný mesačný príjem u rodičov, keď v spise sa nachádzajú od ich zamestnávateľov 2 potvrdenia, a to pokiaľ ide o matku potvrdenie o príjme od apríla 2015 do marca 2016 (č.l. 9) a od apríla 2016 do septembra 2016 (č.l. 157). Z týchto potvrdení vyplýva, že matka od apríla 2015 do septembra 2016 mala priemerný mesačný príjem 475,25 Eur, teda vyšší o 103,31 Eur oproti pôvodnému rozhodovaniu o výživnom. Ohľadne príjmu otca bolo zistené z potvrdení od mája 2015 do apríla 2016 (č.l. 14) a od mája 2016 do októbra 2016 (č.l. 220), že za toto obdobie priemerný čistý mesačný príjem u otca činil 2.702,99 Eur, teda o 624,08 Eur vyšší oproti príjmu pri pôvodnom rozhodovaní o výživnom.

14. U maloletej K. došlo k zmene pomerov v tom, že je žiačkou 2. ročníka strednej školy a študuje v Banskej Bystrici, pričom je umiestnená na internáte. Vo veci boli preukázané matkou náklady na jej výživu mesačne, a to internát 30 Eur, obedy 36,20 Eur, cestovné 20 Eur, telefón 4 Eur, vreckové 80 Eur (v čom sú obsiahnuté aj obedy počas pobytu na internáte, keďže obedy v jedálni nestíha), obuv, oblečenie, lieky, školské výlety a zakúpenie školských potrieb pred začiatkom školského roka 39 Eur (keď matka spoločne na obe deti ročné náklady uviedla obuv 250 Eur, oblečenie 300 Eur, lieky 150 Eur, školské výlety 30 Eur, školské potreby pred začiatkom školského roka 2016 188,70 Eur = 918,70 Eur : 2 na každé dieťa = 459,35 Eur : 12 mesačne = 39 Eur), ďalej stužková 70 Eur ročne (5,84 Eur mesačne), na začiatku školského roka 2015 100 Eur (8,33 Eur mesačne), poplatok škola 69 Eur ročne (5,75 Eur mesačne), strava počas víkendu v domácom prostredí 30 Eur mesačne, poisťka 15,2 Eur (matka hradí poisťku na seba a obe maloleté deti mesačne 45,60 Eur, čo predstavuje na 1 osobu 15,2 Eur), náklady na bývanie 105,14 Eur (keď matka preukázala mesačné náklady na byt 182,71 Eur, elektrina 45 Eur, poisťka na byt 38 Eur, televízia a internet 16,90 Eur, poplatok za odpad 55,50 Eur ročne, čo je 4,63 Eur mesačne, daň za byt 14,40 Eur ročne, čo je 1,2 Eur mesačne, hygienické potreby 100,- Eur ročne, čo je 8,33 Eur mesačne, splátka TV 18,64 Eur, čo spolu predstavuje 315,41 Eur : 3 osoby predstavuje 105,14 Eur). Takto predstavujú celkové nevyhnutné náklady na výživu maloletej K. mesačne 379,44 Eur. Tým, že súdom prvej inštancie bolo zvýšené výživné na 300 Eur mesačne znamená, že otec z jej nevyhnutných nákladov na výživu prispieva sumou 300 Eur a matka 79,44 Eur. Je potrebné podotknúť, že u matky je nutné prihliadať i na to, že svoju vyživovaciu povinnosť si plní i osobnou starostlivosťou o maloletú a prispieva jej aj na ďalšie náklady, ktoré neboli vyššie zarátané ako nevyhnutné na výživu.

15. Pokiaľ ide o maloletého V. v tomto prípade okresný súd síce konštatoval zmenu pomerov, ale mal za to, že doteraz stanovené výživné postačuje na krytie jeho nevyhnutných nákladov. Matkou prezentovanými nákladmi bolo preukázané, že nevyhnutné náklady na výživu maloletého predstavuje mesačne strava doma 100 Eur, cestovné do školy 6 Eur, telefón 2,50 Eur, poisťka 15,2 Eur, obuv, oblečenie, lieky, školské výlety, potreby pred začiatkom školského roka 2016 39 Eur, náklady na bývanie 105,14 Eur (pri poisťke, nevyhnutných nákladov na obuv, oblečenie ako aj bývanie platí to isté ako uvedené vyššie pri maloletej K.), škola v prírode 110 Eur ročne (9,17 Eur mesačne), poplatok škola 40 Eur ročne (3,33 Eur mesačne), oprava bicykla 15,50 Eur ročne (1,29 Eur mesačne), oslava narodením 100 Eur ročne (8,33 Eur mesačne). Takto spolu nevyhnutné náklady na výživu maloletého predstavujú sumu

289,96 Eur. S poukazom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na zmenu pomerov u maloletého V. je potrebné rovnako upraviť výšku vyživovacej povinnosti otca voči maloletému, a preto mu stanovil a zvýšil vyživovacu povinnosť počnúc dňom 16.04.2016 na sumu 210 Eur. Z prezentovaných nevyhnutných nákladov vyplýva, že otec bude nevyhnutné náklady hradiť maloletému vo výške 210 Eur a matka vo výške 79,96 Eur, pri ktorej rovnako je potrebné prihliadnuť na to, že svoju vyživovacu povinnosť plní i spôsobom poskytovania osobnej starostlivosti maloletému.

16. K odvolacej námietke otca, že nevyhnutné náklady na výživu maloletých detí sú pokryté iba jeho príjmom, odvolací súd poukazuje, že na bežné výživné mesačne poskytuje sumu 510 Eur + 200 Eur na úspory, čo je spolu 710 Eur. V pomere k jeho priemernému mesačnému príjmu 2.700 Eur, platené výživné predstavuje 26,29 % z jeho príjmu. Vychádzajúc z vyššie konštatovaných nevyhnutných nákladov na výživu maloletých detí, matka takto finančne prispieva na výživu oboch detí spolu 159,40 Eur, čo percentuálne k jej priemernému čistému príjmu predstavuje 33,54 %. Nie je možné prihliadnuť ani na odvolacu námietku otca, že sú hradené z prostriedkov, ktoré poskytuje na výživu maloletých detí i náklady na byt. Predmetné náklady sú spojené i s bývaním maloletých detí, preto je nutné prihliadať na ne ako náklady na ich nevyhnutnú výživu. Aj maloleté deti požívajú úžitky z tohto bývania.

17. Odvolací súd poukazuje na to, že oproti pôvodnému rozhodovaniu o výživnom okrem toho, že deti sú vekovo staršie, bolo potrebné prihliadnuť aj na ich zdravotné problémy, ktoré boli matkou v konaní preukázané lekáorskými správami, matka v konaní preukázala aj náklady ohľadne zdravotného stavu detí, a to ortopedické vložky pre maloletého V. 45 Eur, kontrolné vyšetrenie u ortopéda maloletý V. 15 Eur, probiotiká pre maloletého V. 10 Eur mesačne, okuliare maloletá K. 32 Eur, CT vyšetrenie očí maloletej K. 10 Eur, sprej do nosných dutín pre maloletú K., ktorá trpí alergiou a užíva lieky na alergiu, ďalej je to opaľovací krém s vysokým faktorom, nakoľko maloletá K. trpí alergiou na slnko a bežné lieky v domácnosti pri prechladnutí ako napr. Ibalgin, Paralen. Je teda nutné konštatovať, že na strane oboch maloletých detí došlo k podstatnej zmene pomerov oproti pomerom pri pôvodnom rozhodovaní o výživnom.

18. Odvolací súd zdôrazňuje, že rodičia majú zákonnú vyživovacu povinnosť voči svojim maloletým deťom a musia im poskytovať nevyhnutné náklady na ich živobytie. Pokiaľ je v možnostiach rodičov poskytnúť vyšší štandard svojim deťom, je tiež ich povinnosťou toto poskytnúť a deti majú právo na rovnakú životnú úroveň ako ich rodičia. Otec maloletých detí nemá ďalšiu vyživovacu povinnosť a nie je možné prihliadať na jeho náklady ohľadne stavby rodinného domu, nakoľko je v konaní preukázané, že je vlastníkom 2-izbového bytu a takto má zabezpečené bývanie. Vyživovacia povinnosť zťažuje oboch rodičov. Záväzok nie je solidárny, pri nedostatku schopností, možností na strane jedného z rodičov, sa povinnosť presúva v potrebnom rozsahu na druhého rodiča. Teda zákonná vyživovacia povinnosť oboch rodičov neznamena mechanickú rovnosť. Vychádza z individuálnych schopností, možností a majetkových pomerov každého z nich.

19. Vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd dospel k záveru, že pokiaľ ide o zvýšenie výživného na maloletú K., súd prvej inštancie postupoval správne a správne vypočítal i zameškané výživné. V tejto časti neprihliadal na odvolacu námietku matky s tým, že mala byť vypočítaná alikvotná časť zameškaného výživného i za december 2016, nakoľko z výroku napadnutého rozhodnutia vyplýva, že splatnosť zvýšeného výživného je vždy do 15. toho-ktorého mesiaca, a teda 12. decembra 2016 ešte nebolo splatné výživné za mesiac december 2016. Z tohto pohľadu súd prvej inštancie správne vypočítal zameškané výživné na maloletú K.. Prihliadol však iba na odvolacu námietku matky ohľadne povolenia splátok tohto zameškaného výživného, nakoľko vzhľadom na priemerný mesačný príjem otca je v jeho možnostiach, aby zameškané výživné splatil i skôr, a preto odvolací súd mu povolil splátky na zameškanom výživnom vo výške 200 Eur pod následkom straty výhody splátok.

20. K maloletému V. ako už bolo vyššie konštatované, odvolací súd zvýšil vyživovacu povinnosť otca na sumu 210 Eur mesačne, a preto zameškané výživné za obdobie od 16.04.2016 do vyhlásenia rozsudku 12.12.2016 predstavuje sumu 221,37 Eur (7 mesiacov x 29 Eur = 203 Eur, pomerná časť za mesiac apríl 2016 $19 \times 0,96 = 18,37$ Eur). Uvedené zameškané výživné vzhľadom na jeho výšku zaviazal odvolací súd otca zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.

21. Zároveň týmto rozhodnutím došlo k zmene rozsudku Okresného súdu Ružomberok č.k. 7C/92/2011-103 zo dňa 31.01.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť 20.03.2012 v spojení s opravným

uznesením č.k. 7C/92/2011-118 z 21.03.2012, ktoré nadobudlo právoplatnosť 12.04.2012 v časti určenia vyživovacej povinnosti otca prispievať bežným výživným na maloletú K. a maloletého V.. Pokiaľ týmto rozsudkom bola stanovená vyživovacia povinnosť za účelom tvorby úspor, predmetné rozhodnutie zostalo nedotknuté.

22. Odvolací súd vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania s poukazom na ust. § 52 CMP, keď sa v osobitných ustanoveniach upravujúcich starostlivosť súdu o maloletých v CMP neustanovuje, že by účastníci konania mali právo na náhradu trov konania.

23. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu (§ 77 CMP).

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti /Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.